

stærkt til Statens Hjælp lige overfor Krisen. En Lettelse paa disse to Punkter vilde — jeg erindrere det ikke ganske bestemt i dette Dieblif, men en 1½ Million Kr. vilde da ganske vist falde Eiendomsbesidderne til Fordel, dersom disse to Afgiftsposter falde bort. Jeg vil meget godt indrømme, at det er ikke muligt for os at raade Bod paa alle de Vanskeligheder, som ere for Haanden paa Pengemarkedet, men jeg vil dog sige, at der kan gjøres meget, og der er en Ting til som en særlig Grund til at forsøge vore Forlegheder, en Vanskelighed, vi have at strides med, som ikke er almindelig europæisk, og det er den Stilling, hvori vi have befundet os med Hensyn til Lovgivningsværket, idet der nemlig har været tilveiebragt en Stilsstand paa alle mulige Gebeter ogsaa med Hensyn til mange Ting, der kunne bringe Mønten i Circulation. Mange af de Millioner, der nu, som man siger, ligge doovne i Statskassen, kunde have rouleret blandt Befolkningen, dersom vi ikke havde været i den ulykkelige Tilstand, som vi nu her have lidt under i 5—6 Aar. Derfor siger jeg: Lad os gjøre, hvad vi kunne, for at rydde de forskjellige Vanskeligheder af Veien og lad os hjælpe til ogsaa i dette Punkt, at vi ikke skulle fremfalde en almindelig Kreditspilte eller almindelig Fallit i Landet. Det forekommer mig, at det er en Ting, vi særlig ere henviste til at gjøre Noget ved, idet det ganske staar i den lovgivende Magts Haand at rette disse Ulemper. Jeg beder om Undskyldning for, at jeg er bleven meget vidtløftigere, end jeg havde havt lyst til, og skal altsaa standse.

Ordføreren (Holstein): Jeg ønskede strax at gjøre det Par Bemærkninger, jeg havde foresat mig at gjøre, navnlig til den høitærede Finantsminister, og skal forøvrigt fatte mig saa kort som muligt, da der jo heller ikke er noget væsentligt Stridspunkt blandt de foreliggende Vædringsforslag. Med Hensyn til den Bemærkning, der blev gjort saavel af den høitærede Finantsminister som af Ordføreren for Mindretallet (Scaenius) om Bladene, er jeg nødt til at sige et Par Ord. Den ærede Ordfører for Mindretallet sagde, at han opfattede det som ikke værende Regjeringens Sag at skulle fremhjælpe ethvert Blad, der kom frem. Det er heller ikke Meningen fra Udvalgets Side; Udvalget mener ikke herigjennem at have gjort et Forslag for at fremhjælpe mulige Blade; der er mange af disse Blade, som Udvalget slet ikke kjenner, andre, som det har meget lidt Interesse for, men Sagen er naturlig

den, at man har troet at hjælpe Befolkningen ved en bedre Avertering i Bladene. Den høitærede Finantsminister udtalte sig heller ikke bestemt imod dette, men jeg forstod hans Udtalelse saaledes, at han til Dato ikke havde fundet nogen Anledning dertil, at Ministeren ikke ventede en saa overordentlig stor Indtægt gennem en Forandring som den, vi havde ventet, men noget Principielt forekom det mig ikke, at der laa i Ministerens Udtalelse. Dette Forslag er jo heller ikke noget Forslag, som virkelig skulde udtale den Tro, at man paa den Maade skulde skaffe en saa betydelig Indtægt til Veie eller noget Saadant, men er kun en Maade at udtrykke den Hensigt til Ministeren paa, at han vil have sin særlige Opmærksomhed henvendt paa, at Administrationen omkring i Landet benytter en fylldigere Maade at avertere paa, og jeg har i Ministerens Ytringer ikke fundet nogen bestemt Modsigelse derimod. — Svad vedkommer Spørgsmaalet om Rentebevillingerne, da maa jeg blot til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Echarling), der før havde Ordet, og som foreslog Udvalget at tage under Overveelse, om man ikke hellere skulde bevirke, at alle Bevillinger bleve overflødige, gjøre den Bemærkning, at han der paatænker at reise et nyt konstitutionelt Spørgsmaal, hvor vi skulde affasse en særlig Lov gennem Finantsloven, maasse mod Ministeren og mod Landsthinget. Et saadant Ansvar tør jeg ikke for Diebliffet udsætte mig for. (Bille: Kom med en særlig Lov!) Finantsudvalget har ikke det Allermindste med saadanne særlige Love at gjøre, saa skulde det ærede Medlem selv indbringe et saadant særligt Lovforslag. (Bille: Det vilde ikke blive vedtaget.) Vilde det ikke blive vedtaget? Det kan det ærede Medlem ikke sige. — De Bemærkninger, som den ærede Minister gjorde med Hensyn til Toldsatserne, tror jeg ikke ganske bekræfte Rigtigheden af det Forslag, som den ærede Minister gjorde. Det er ganske sandt, at ved at tage de Satser, som nu ere tagne, faar man ikke det, der virkelig er kommet ind indtil den Dag, da Finantsloven kommer ud. Der er kommet et lille Misforhold. Men dette naerer man heller ikke ad den anden Veie; man kan ikke tage Satserne lige til den 1ste April, men maa tage dem længere hen i Aaret. Det forekommer imidlertid ikke mig at være Hovedsagen, at Satserne staa saa nøie i Overensstemmelse med den endelig vedtagne Finantslov. Hovedsagen er egentlig, at de Satser, der bruges, staa i saa inderlig Forbindelse som mulig med det forelagte Lovarbejde,